

Publicerad 2006-05-21 00:53 av Carola Jeryd

Dröm eller verklighet...Vem vet...?

Den vita marmorängeln

Väl uppe på berget såg hon storögt på det stora templet framför sig. Det var enormt.

Solen brände på hennes bara armar och hon kisade för att tydligare kunna fokusera.

Hon blickade uppåt längs med de gigantiska kolonnerna. Med ena handen kupad framför ögonen försökte hon skönja de tempelskulpturer som frisen utgjordes av. Hon insåg att hon var tvungen att komma närmare om hon skulle se vad de föreställde.

Gruset knastrade under hennes fötter och en gyllenbrun sand virvlade runt henne.

Hon kastade en blick ner för bergskanten. Havsvattnet glittrade i solen och skimrade i varierande gröna nyanser. Hon log, insöp den ljumma luften och fortsatte framåt.

Stående alldeles nedanför tempelingången, såg hon åter upp mot figurerna som tronade längs med hela långsidan.

Hennes blick fixerade en enorm alldeles vit marmorängel som stod ovanför en kolonn.

Med utbredda vingar och ena benet något upplyft, såg den nästan flygfärdig ut.

Plötsligt kände hon en svag yrsel. Allting snurrade omkring henne och hon tog ett par vacklande steg bakåt.

Hon hann tänka att det förmodligen berodde på värmen innan hon kände hur hon nästan svävade över marken. En stor skugga föll över henne. Hon stirrade rakt in i någonting vitt som blockerade hennes väg. Hennes blick vandrade högre och högre – det vita verkade aldrig ta slut.

Det tog en stund innan hon fattade vad det var hon såg.

Framför henne stod den vita marmorängeln men nu i verklig skepnad. Hon såg upp mot tempelpelaren och konstaterade att ängeln som stått där var borta.

Den enorma varelsen böjde sig ner mot henne och dess vingar svepte med lätta slag. Sanden virvlade i vinden som alstrades.

Ängeln ansikte lyste av godhet och den log mot henne. Hon log tillbaka och tyckte att han – för det såg ut som en han, var riktigt vacker.

Trots varelsens tystnad, förstod hon att det var en ärkeängel som stod där framför henne.

Någonstans i sitt inre visste hon vem.

Abrupt lyftes hon upp från marken och sveptes in i vingarna likt en larv i en kokong.

Varsamt höll ängeln henne mot sitt bröst och lyfte mot högre höjder. Hon upplevde en oerhörd kärlek. En blandning av trygghet och värme. Samtidigt också något som hon inte kunde beskriva.

De virvlade fram över himlen i en rytmisk dans.

Efter en stund kände hon hur de sakta var på väg neråt. Varsamt lade ängeln henne på en vårgrön tuva.

Försiktigt lät han hennes kläder glida av med en virvelvind. Sedan lade han sig över henne, tvinnade sina vingar runt henne och penetrerade hela hennes själ. Hon klängde sig fast vid honom, ropade hans namn och...

...vaknade mitt i en himlastormande andlig orgasm -
med ett stort leende på läpparna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carola Jeryd med Poeter.se id #6674 innehar upphovsrätten